

**Nauicula siue speculum fatuoru[m] Prestantissimi
sacraru[m] literaru[m]**

Geiler von Kaysersberg, Johannes

Argentorati, 24. Jan. 1513

52 Jnuido[rum] (Nytharts narren) Nole. Jnuidere natural[ite]r/ pueriliter/
indeliberate/ sup[er] paruum bonu[m] deliberate: tristari sup[er] notabile
bonu[m].

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70346](#)

Inuidorum

Bnica Pentecostes.ij. Junij.

Stultorum infinitus est numerus. Eccl. j.

Quinquagesima secunda turba stultorum est inuidorum (lytharis narren) Miramini cū hodie de stultis dicere paro: et dicitur mibi forsitan: Hodie dies festus est pentecostes: quo spūs scēus missus aplis in linguis igneis/ cū cēnt ɔgregati in cēnaculo: Hodie donū repererūt linguas/ ut om̄ linguas loqrent. Hos die repleti sunt spūscō charitate feruētissima et sapia/q̄ spūs erāt simplices: et ita feruidi vt velut vasa musto plena se ɔtinere nō possent q̄n prumperēt in vba et dei effarent magnalia: ita ut eis diceretur a p̄plo Petro p̄dicāte: Hi pleni sunt musto. De illis loq̄ deberes/ hec magnificare: hec festo cēnt ɔgruā: h̄ opus est oratoris/ ut loco/tpli et personis ɔgrua dicat. Quid huic diei cū materia stultorum: Que ɔpatio L̄b̄ii ad belial: Preco gitabā ego fratres/ cū de stultis p̄dicare meditarer/ id mibi qđ iam dicitis obiectū iri. Attē nō p̄terea sūiam mutare statuit: q̄ppe q̄ visum mibi fuerit hāc stultorum materia optime q̄drare matrice huius festi: et p̄ oīa aptā et ɔgruā/ etiā vſcqzadeo si dudū sese obtulisset h̄ pūctus/ huic aptissimum statuisse diei boreqz seruādū. Et q̄ pacto in ijs: Hoc pacto: q̄ oīposita iurta se posita magis elucescūt: et con 2 traria ɔrijs curant. Cum igit̄ posuero turbā repleteqz spūscō et amore: et e regione turbā repleteqz spū maligno et inuidia: q̄libet sit me lius app̄arebit: et q̄ alteri p̄ferēda/ q̄busqz medijs extrudēda et ppulsanda sit inuidia/ q̄ spūali amicitia. Aspice ḡ et vide: spūscō in discipulos descendit in specie ignis/ in amore et sapia: bos spūs malignus replet igne greco inuidie et mira cecitate. Loquunt̄ apli varijs linguis magnalia dei: inuidi loquunt̄ imperfectiora primi/ p̄ detractōem et susurratōem ea detegēdo Sunt apli vasa illa plena musto/ innouata et purgata igne/musto in q̄z vino. s. qđ letificat cor boīs. Inuidi vasa sūt nō vino aut melle/ s. felle et aculeis repleta. Nimirū apte in speclo v̄ro figūrata/ vbi puolant crabrones et apes aculeati. Tange vas iūmp̄ inuidi: frange iūcturas vasis: et videbis examen apū cū aculeis p̄strepenitūm et pungētūm aculeis detractionū. Glides iam puto q̄z ɔtrarie se habēat be turrite: et vna aliā expugnare necesse sit: neqz se mutuo ɔpati posse. Aote ḡ de eisdē dicere statui stultis inuidis. S; aīs: Dic ḡ nobis qđ est inuidia: et qđ nolis dinoscunt̄ Quid ē inuidia: Inuidia nūbil aliud est q̄z tristicii siue dolor de alieno bono/ in q̄stū extimat̄ et di minutūm, p̄prie glē vel excellētē. Erēplū in opifice q̄ inuidet alteri q̄ famarior incipit effici. Dico aut̄ notāter /in q̄stū extimat̄: nā nō oīs tristicii de bono alteri est inuidia/ etiā si esset p̄cūm mortale. Nam q̄ntū pliciter ɔtin̄git tristari de bono alteri: et tñ neurz est inuidia. Pono ḡ tibi q̄n̄b̄ tristates. P̄im̄ tristaf̄ de bono qđ in alio videt: nō ex eo q̄a

M

alius habet; s; q; ip; nō habet. Hoc nō est inuidia/sed zelus siue emulatio: neq; pctm est: immo bonū/si sit circa bona r honesta. Scdus tristat de bono alteri⁹/q; ille alius est eo indign⁹. Et hec tristitia fm Ari sto. mala nō est/s; ptnet ad mores honos; r appellat fm eū/nemesis sis ue indignatio. Sed fm vitatē r chīanos mala est. Rōnem assignat h. Tho. r allegat Psal. Noli emulari rē. Glide cūdem. Terti⁹ est q; tristat de bono alteri⁹ inq̄tū ex eo timet nocumētū vel sibypī vel etiam alijs bonis. Et neq; hec est inuidia: r aliquā bona est. s. cū est moderata rē. Quartus est q; tristat de bono alteri⁹. ppter nullā pdictaz̄ cāz̄/s; inq̄tū est simp̄t bonū qddā ei⁹ quē odit. Et hec tristitia etiā nō sit inuidia est tñ pctm mortale/si sit et deliberatōne. Quintus est q; tristat de grā dei in fratre. Et hec tristitia est pctm in spm̄scim: qd appellat inuidia fraterne grē: qua nō fratri/s; grē inuidet. Ecce qnq; modi tristadi de bono alteri⁹: r tñ nullus horz̄ est inuidia. Sed r ali⁹. s. cū qd tristat de bono alteri⁹ inq̄tū est diminutiuū ḡlē ppter rē. Hec est ppter inuidia. Et tñ sunt nole qbō noscunt qnq;.

Prima:naturalr inclinari ad inuidiā. Sunt qdā pplexionis frigide r humidē: r bi naturalr magis sunt inclinati ad inuidiā: vt patz de multis pueris/mulieribz r qbusdā boibz flegmaticis. Itē in phisonomia dī signū inuidie p nares loq. Et h̄ mō accipiēda inuidia. s. p naturali aptitudine r passione: r sic nō est pctm/s; pena pcti: vel pctm largo mō/cū sis pena pcti originalis. Hec ḡ nola est obturata:nō sonat: cum nō sit pctm ppter.

Sed a nola:puerilr inuidere. Dicit htūs Aug. li. i. confessio. Glidi ego r exptus sum zelatē puer: nō dū loqbat r intuebat pallid⁹ amaro alpe tñ etiā collactaneū suū. Et hec nola est etiā pueris in cunis affixa:pctm q dem/nō aut culpa.

Tertia nola est:indeliberate r ex surreptōe inuidere. Nola est/s; puula: qd pctm veniale: qd quis em inuidia de ḡne suo sit mortale/tñ p̄mis motus venialis est.

Quarta nola:deliberate inuidere sup pūū bonū. Et hoc qdem veniale est/ppter modicitatē. s. rei cui inuidemus. Simile de furto piri aut alterius rei parue.

Quinta:deliberate tristari de notabili bono primi. Hec est magna nola: qd pctm mortale/qd xtra charitatē: qd ppter charitas nō emulaſt/nō inuidet rē. Ecce he sunt nole qnq; qbō fatui huius ḡnis inuidi. s. dis noscunt. Vlere fatuissimi fatui/turpes r odiosi. Fatui sunt supbi/aurari r lururiosi/r alij pctores: s; hi alios superat. Fatu⁹ est q equum vndit/p fistula/iurta vulgatuū puerbiū. Magis igit⁹ fatu⁹ est q equum gratus dat. Glendit supbi siue ambitiosus r vane gl̄osus aiā suā saltē p bonore: recipit(ein bücking) Auar⁹ p pecunia/lururiosus r gulosus p delectatōne/ iracud⁹ p refrigeratōe/r acidiosus p dormitōe. Sol⁹ fatu

L 14

Inuidorum

us noster dat p nihil: qz nihil iucunditatis inde reportat: solum cruciatum
2 animi. Sed nedum animi/sz corporis turpitudinem inde reportat: ita vt
etiam si nulle alie nole adcessent/his corporis nolis cognosci possent: in oculis/
labijs/vultu/ore/dentibz/t toto corpe. Ecce in oculis tuorū aspectu/
nusqz recta acies/vultu/minax/pallor in facie t ore: in labijs tremor/stri-
dor in dentibz/t rubigis luor: in lingua r̄ba rabida t estrenata t suffu-
sa veneno. R̄sus abest ois nisi que fecere dolores. In toto corpe mas-
3 cies: pectora felle virēt. Nono nō frui tē. vt pulchre describit. Qui:
Et qz miseras t horoz fauoz turpitudines enumcraret: deficeret n̄
mir me p̄us ips̄ qz materia. Ipsi sunt plane mirabiles fauoz de candes-
lis sibi oculos cruentū vñ illuminari debet. Op̄a primi sunt vclut cā
D dele/lucē boni exēpli p̄bētes. Hely sunt qz lucernā nisi extinctā videre
nō poterāt. Noctue sunt lucē horoz op̄ez odiētes/t tenebras maloz
op̄ez amātes. De pfectu alioz deficiunt: de melioratōe deteriorant; ali-
4 ena leticia p̄abescunt: infelix sit de aliena felicitate: de pinguedine alioz
marcescit. Colligunt de virtibz spinas/t de tribulis sic⁹. Forsttan ex
diabolo sūt patre eoz. Utiqz. Nam inuidia diaboli mors intravit in
orbē terraz: imitant̄ at eum qz sunt ex patre illi⁹. Sap. ii. Ecōtra: Spt
rit⁹ dñi repluit orbē terraz: t h̄ qd̄ p̄tinet oia sciam bz vocis. Tere-
discipuli diaboli. In h̄ cognoscēt qz discipuli mei estis/si dilaceritis in
uicē/sicut ego dileci vos. Ecōtra discipuli diaboli/si inuidē inuideris
5 t oderis. Hi p̄cipiū h̄nt cū dc̄mone suo magistro: sp̄ales amici di-
aboli/cū qz h̄nt idē yelle t nolle/lucē t damnū. Et quo ab hac turs-
pi diabolicaqz stultitia absoluenter inuidia. Unico medico. s. ch̄iana
amicitia/h̄ amore sp̄usseri/h̄ igne ille ignis extinguit. Dilige dc̄u/dilige
primū/dilige tc: t inuidia vicisti. Unico vbo dicere possem:nō quere
j tuā glām/t nemini inuidebis: sed lat⁹ dico. Dilige dc̄u t q̄re glām
P cius: t nō tuā. Q, si tuā glām q̄rere vis/q̄re glām eterna: in qua p̄tici
t pium alioz tibi eam non minorabit. Dilige secūdo primū: t tūc nō
tristaberis/sed gaudebis de suo bono: qz eternū erit. Exemplū de mer-
catoribz soch̄s/qz vicissim gaudēt de lucro. Dilige terp̄m t p̄sidera stes-
rilitatē t amaritudinē inuidic: qz nullus fructus/sec̄ solū dēmū tibi re-
sultabit inde. Hoc modo ignis ille grecus extinguit: qz sola arena t ace-
to d̄ extingui. Ardet inuidia in aquis grāz: adhibe arenā:cogita in-
fructuositatē eius: t qz inuidendo nulli inuidere poteris scrofulā: t est
arena. Logita t amaritudinē qz sequit̄ t comitāt inuidiam: t est acc-
eum. Illa iunge/t cū affectu recognita: t extingues ignem būc grecum,
Rogemus dc̄um.

Dñica in octaua Pentecostes. x. Junij:
Stultorū infinitus est numerus. Eccs. i. Evangelium.